

Borut Bernik, Žiga Nastran,
Diana Novak, Tomaž Paulus

Skavtstvo, oblika aktivnega življenja

Izvleček

Avtorji so v članku orisali pričetek skavtskega gibanja in njegovo mednarodno razsežnost. Opisana je zgodovina skavtstva in taborništva v Sloveniji, predstavljeni sta skavtska in taborniška organizacija. Poudarek je na predstavitvi štirih škofjeloških skupin. Kot najstarejše društvo je predstavljen taborniški Rod svobodnega Kamnitnika, nato steg Škofja Loka 1 in steg Škofja Loka 2, najmlajša pa je Bratovščina odraslih katoliških skavtinj in skavtov Škofja Loka. Na koncu članka so opisani taborniški in skavtski razpoznavni znaki.

Abstract

Scouting, a form of active life

The authors describe in the article the start of the scouting movement and its international extent. The history of scouting and woodcraft in Slovenia is described and both scouting and woodcraft organisations are presented. The stress is on a presentation of the four Škofja Loka groups. The 'Taborniki' Clan of Free Kamnitniki is presented as the oldest society, followed by the Škofja Loka 1 and Škofja Loka 2 scout troops, while the youngest is the Škofja Loka Association of Adult Girl Guides and Boy Scouts. The distinguishing marks of 'taborniki' and scouts are described at the end of the article.

1. Uvod

Taborjenje medvedkov in čebelic na Bregu pri Sinjem Vrhu ob Kolpi. Na sliki od leve proti desni: Manca Franko, Til Čeferin, Martin Dagarin in Zala Šink pri postavljanju bivaka - Rod svobodnega Kamnitnika; julij 2007.

Skavtstvo je način življenja, ki spodbuja k varovanju narave, solidarnosti, življenju v skupnosti, predvsam pa oblikuje skavta v odgovornega in zrelega človeka ter aktivnega člana krajevnih, državnih in mednarodnih skupnosti.

Začetki skavtskega gibanja segajo v leto 1907, ko je v Rokavskem prelivu taborilo 22 dečkov iz Londona, v Ameriki pa je bilo leta 1902 zasnovano gozdovništvo. Obe gibanji sta se med vojnama razširili tudi v Sloveniji in bili s pričetkom 2. svetovne vojne razpuščeni. Po vojni je bilo ustanovo-

vljeno taborniško gibanje. S prvimi demokratičnimi spremembami pa so bili ustvarjeni tudi pogoji za ustanovitev skavtskega gibanja.

V tem prispevku se uporablja beseda skavt v širšem pomenu besede in predstavlja pripadnike Zveze tabornikov Slovenije (ZTS), Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS) ter Zveze bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov (ZBOKSS), saj so vse organizacije članice svetovnih skavtskih združenj. V Škofji Loki so prisotne vse tri skavtske organizacije. Društvo Rod svobodnega Kamnitnika z 220 člani je včlanjeno v ZTS z več kot 15.000 člani, stega Škofja Loka 1 in Škofja loka 2 s 170 člani in članstvom v ZSKSS z več kot 4. 400 člani ter društvo Bratovščina odraslih katoliških skavtov in skavtinj Škofja Loka z 8 člani in članstvom v ZBOKSS z več kot 300 aktivnimi člani.

2. Izvor skavtstva

2.1 Skavtstvo

Ustanovitelj skavtov je Robert Baden Powell, skavtom znan kot "*Bi-Pi*", rojen 22. februarja 1857 v Londonu. Po srednji šoli je odšel v vojsko. Kmalu je odšel v Indijo, Afganistan, Dalmacijo, Malto in Južno Afriko, kjer so mu domačini zaradi poguma in spretnosti rekli "*Impessa*", kar pomeni "*volk, ki nikoli ne spi*". Leta 1899 je Bi-Pi dobil nalogo, da v mestu Mafeking usposobi britanske vojake za bojevanje v džungli. V tem času so mesto obkolili Buri z 9.000 vojaki. Bi-Pi je z devetkrat manj možmi z zvijačami vzdržal 217 dni obleganja, nakar jih je osvobodil oddelek britanske konjenice. S tem svojim pogumom in znanjem je postal Bi-Pi v rodni Angliji narodni heroj, otrokom in mladini pa idol.

Leta 1907 je Bi-Pi ob sebi zbral 22 fantov iz vseh predelov Londona in z njim za 12 dni odšel na otok Brownsea v Rokavskem prelivu; ta tabor velja za začetek skavtskega gibanja. Konec leta 1908 je vpisanih že 60.000 fantov. Na skavtskem srečanju v Londonu so k Bi-Pi-ju pristopila dekleta v kaki srajcah in krilih ter se mu predstavile kot skavtinje; tako so se skavtom pridružila tudi dekleta, ki jih je vodila Bi-Pijeva sestra Agnes.

Poletni tabor izvidnikov in vodnic v Robanovem kotu - izhod dekliškega voda. Prehodili so bližnjo in daljnjo okolico, odkrivali skrivnosti narave, ter v njih uživali in se zabavali ob tabornem ognju - steg Škofja Loka 1; julij 2006.

2.2 Gozdovništvo

Ustanovitelj gozdovništva je Ernest Thompson Seton. Rodil se je leta 1860 v South Shieldsu v Angliji. Ko je bil star 5 let, se je družina preselila v Kanado. Mladost je preživel v osrčju kanadskih gozdov in se že kot mlad navdušil nad naravo. Leta 1900 je kupil zapušče-no farmo pri New Yorku. Tu si je postavil preprosto koč, močvirje spremenil v jezero in obdal posestvo z žično ograjo, z namenom, da se posveti gojenju živali. S tem pa je zgradil del sveta okoliški mladini in jim odvzel njihova igrišča, zato so mu delali škodo. Jezil se je, vendar ni zaleglo. Tako se je odpravil v šolo ter jih povabil na tridnevno taborjenje in prišlo jih je 42. Ko so se naigrali, so sedli okrog tabornega ognja, kjer jim je Seton pričel pripovedovati o Indijancih, naravi in tudi o svoji zamisli taborniške organizacije. Po končanem taborjenju je imel Seton namesto 42 nagajivcev 42 zanesljivih in zvestih prijateljev.

Prve dni junija 1902 je ustanovil prvo enoto Woodcraft Indians, kar je bil začetek gozdovništva. Ideje in program je leta 1927 združil v knjigi *The Library of Pioneering and Woodcraft*. Vodilo je bilo življenje v naravi, utrjevanje telesa in duha, urjenje mladine v spretnostih, ki so potrebne in koristne za življenje v naravi, spoznavanje narave in vzgojo mladine v dobre ljudi. Njegov vzor so bili Indijanci Severne Amerike.

3. Mednarodno skavtstvo

S hitro rastjo članstva po celem svetu se je pojavila potreba po mednarodni organizaciji skavtstva. Sprva so leta 1920 ustanovili mednarodno skavtsko organizacijo za dečke (WOSM), nato je bilo leta 1928 ustanovljeno še svetovno skavtsko združenje za deklince (WAGGGS) in leta 1953 še mednarodna bratovščina odraslih skavtov (ISGF).

4. Skavtstvo v Sloveniji

4.1 Skavtstvo in gozdovništvo pred 2. svetovno vojno

Skavtstvo se je v Sloveniji začelo 22. oktobra 1922. Pod vodstvom Franca Pintarja se je takrat zbrala skupina fantov. Leta 1923 so ustanovili Župo skavtov, ki se je kasneje preimenovala v Dravsko skavtsko skupino in je bila vključena v jugoslovansko organizacijo.

Leta 1925 je iz skupine skavtov izšla ideja o ustanovitvi gozdovniške organizacije. Ustanovljena je bila v Ljubljani, najbolj razvita pa je bila v Mariboru. Med gozdovniško in skavtsko organizacijo v takratni Sloveniji v vsebinskem konceptu delovanja ni bilo bistvenih razlik. Gozdovniška je bila organizacijsko bolj svobodna, gojila in močno poudarjala je sožitje z naravo, skavtska pa je bila trdno organizirana in je imela natančno opredeljen način delovanja. Naziv "*tabornik*" je bil prvič omenjen leta 1924 v Narodnem dnevniku. Z njim so poimenovali pripadnika obeh gibanj.

4.2 Skavtstvo po 2. svetovni vojni

S pričetkom 2. svetovne vojne sta pod pritiskom okupatorja skavtska in gozdovniška organizacija prenehali z delovanjem, po njej pa skavtska organizacija zaradi političnih razmer ni bila dovoljena. Vseeno je skavtski duh živel naprej, skavti so nekaj časa delovali v ilegali. Slovensko skavtstvo se je preselilo tudi v Argentino in Kanado, precej bolj pa so bili organizirani v Italiji, kjer še danes deluje Slovenska zamejska skavtska organizacija (SZSO), ter Avstriji, kjer se zbirajo Slovenski koroški skavti in skavtinje (SKSS).

4.3 ZTS - Zveza tabornikov Slovenije

Po 2. svetovni vojni, 22. aprila 1951, so nekateri nekdanji skavti in gozdovniki skupaj ustanovili organizacijo Združenje tabornikov Slovenije. Kasneje se je združenje preimenovalo v Zvezo tabornikov Slovenije; organizacija je hitro narasla na več kot 15.000 članov. Šege in navade predvojnih gibanj so se močno ukoreninile v ZTS. Leta 1989 pa se je pričel tudi proces vračanja k izvornim idejam in uvajanja višjih skupnih standardov organiziranosti in delovanja taborniških rodov. Vse to je botrovalo temu, da je bila ZTS kot nacionalna skavtska organizacija leta 1994 sprejeta v polnopravno članstvo v Svetovno organizacijo skavtskega gibanja - WOSM.

Geslo, ki se ga drži ZTS, je: "*Z naravo k boljšemu človeku!*" Moto posameznika v organizaciji pa je "*Bodi pripravljen!*". Skupen naziv za posameznike v organizaciji je tabornik, glede na starost pa se delijo na starostne kategorije. Z namenom, da bi postali taborniki, ZTS razvija delo s predšolskimi otroki, ki se imenujejo murni (M). Otroci stari od 7 do 11 let so medvedki in čebelice (MČ), gozdovniki in gozdovnice (GG) so stari od 11 do 15 let, popotniki in popotnice (PP) od 15 do 21 let, taborniki starejši od 21 let pa se imenujejo grče.

4.4 ZSKSS - Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov

S skavti se je leta 1984 seznanil srednješolec Peter Lovšin in okoli sebe zbral nekaj mladih. Skupina skavtov se je zbirala v Ljubljani, sodelovati so začeli tudi s Slovensko zamejsko skavtsko organizacijo - SZSO ter italijansko skavtsko organizacijo - AGESCI. Organizacija je delovala v ilegali do 31. marca 1990, ko je bilo ustanovljeno Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov, ki je štel 70 članov. To je bila edina skavtska organizacija v takratni Jugoslaviji, ena prvih v Vzhodni in Srednji Evropi ter prvo katoliško združenje, ki je nastalo po 2. svetovni vojni v Sloveniji.

Danes ZSKSS združuje več kot 4. 400 članov v 66 stegih - lokalnih enotah. Je polnopravni član WAGGGS od leta 1999. V ZSKSS so člani razvrščeni v starostne skupine v lokalnem okolju. V najmlajši skupini se zbirajo volčiči in volkuljice (VV), stari od 8 do 11 let. Naslednja starostna skupina je veja izvidnikov in vodnic (IV), namenjena fantom in dekletom od 12 do 15 let. Najstarejša starostna skupina je veja popotnikov in popotnic (PP), v kateri se združujejo mladi med 16. in 21. letom.

4.5 ZBOKSS - Zveza bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov

Prvi začetki organiziranja odraslega skavtstva na slovenskih tleh segajo v obdobje med obema vojnoma. Skavti, ki so želeli vezati svojo življenjsko pot na skavtstvo tudi kot odrasli, so se združevali v klube, ti so bili takrat samo v večjih slovenskih mestih. Delovanje je med drugo svetovno vojno zamrlo.

Gibanje odraslih slovenskih katoliških skavtov je začelo oživljati v 90-ih letih. 4. novembra 1990 je bil v Dravljah ustanovni zbor

Gibanja odraslih slovenskih katoliških skavtov. Smernice za ustanovitev gibanja so povzeli po odraslih katoliških skavtih Furlanije in Julijske krajine. Zaobljubo je dalo okoli 50 staršev. Skupine odraslih skavtov so nato nastajale v posameznih okoljih razdrobljeno in popolnoma samoiniciativno. 29. januarja 2000 je bil na Brezovici organiziran "Posvet o odraslem skavtstvu". Posvet je bil temeljni kamen, ki je odraslo skavtstvo v Sloveniji postavil v okvire uradne organiziranosti.

Ustanovni zbor Odraslih skavtov Slovenije (Zveza bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov) je bil 31. marca 2001 v Postojni, na njem se je zbralo 70 predstavnikov bratovščin odraslih skavtov iz vse Slovenije.

Odraslo skavtsko gibanje v Sloveniji danes raste, postaja vedno bolj aktivno in družbeno dejavno. Trenutno vključuje okoli 300 dejavnih odraslih skavtinj in skavtov, v 19 bratovščinah po vsej Sloveniji. Odrasli skavti so danes dejavni člani družbe, tako v lokalnih okoljih kot tudi preko meja v skupnosti Alpe-Jadran in mednarodno v organizaciji ISGF (mednarodne bratovščine odraslih skavtinj in skavtov).

5. Skavtstvo in taborništvo v Škofji Loki

Najdaljšo tradicijo delovanja v Škofji Loki ima taborniški Rod svobodnega Kamnitnika. Sledita steg Škofja Loka 1 ter steg Škofja Loka 2. Najkasneje so se skavtskemu gibanju pridružili odrasli skavti s svojo Bratovščino odraslih katoliških skavtinj in skavtov Škofja Loka.

5.1 Društvo tabornikov Rod svobodnega Kamnitnika

Društvo tabornikov Rod svobodnega Kamnitnika deluje neprekinjeno od svoje ustanovitve 28. marca 1954 kot samostojna mladinska organizacija na območju Škofje Loke. Deluje v skladu z namenom, principi in metodo svetovnega skavtskega gibanja. Že od ustanovitve smo člani Zveze tabornikov Slovenije - ZTS.

Zveza tabornikov občine Škofja Loka

Zaradi lažjega in boljšega zagotavljanja skupnih ciljev in interesov so se taborniki leta 1965 na območju takratne občine združili v *Zvezo tabornikov občine Škofja Loka - ZTO*. Sestavljali so jo taborniki iz Škofje Loke (*Odred svobodnega Kamnitnika*, danes *Rod svobodnega Kamnitnika*, in *Odred Sorškega polja*, ki je prenehal delovati), Žirov (danes *Rod zelene žirke*), Železnikov (*Selški odred*, danes *Rod zelene sreče*), Gorenje vasi in Poljan (*Odred Ivana Tavčarja*, ki je prenehal delovati). V času njenega delovanja so se zvrstila mnoga taborjenja, ki se jih je udeleževalo veliko število tabornic in tabornikov. Mnogi se še spominjajo taborjenj v Fažani, kjer se je v posameznem letu zvrstilo tudi do sedem tabornih izmen, izmed katerih so bile nekatere tudi športne, ki so se jih udeleževala loška športna društva. Loški taborniki so se v času prvomajskih praznikov udeleževali pohodov po Škofjeloškem pogorju, ostali pa so se preizkusili na dvodnevem orientacijskem pohodu (pripravah za republiško orientacijsko tekmovanje). Le izbrani taborniki, ki so čez vse leto pokazali največ marljivosti in taborniškega duha, so se lahko udeležili kadrovskega tabora (tabora za vzgojo in izobraževanje kadrov) na Grajski planini na Pokljuki. Tu so potekali nočni in dnevni orientacijski pohodi, postavljanje bivakov iz naravnih materialov in bivanje v njih, risanje skic, skic in še enkrat skic, kuhanje obrokov na odprtem ognju ter druge dejav-

nosti iz taborniškega življenja. Tabor je bil razdeljen v tri težavnostne stopnje, ki so zaradi kraja, kjer se je tabor odvijal, nosile ime "Pokljuka". V "prvi Pokljuki" so bili udeleženci razvrščeni v skupine (vod), ki jih je ponavadi sestavljalo pet članov. Vod se je skupaj odpravljal na taborniške dejavnosti. Na drugi stopnji sta osnovno enoto sestavljala dva tabornika, na "tretji Pokljuki" pa se je v nalogah na taboru preizkusil vsak udeleženec sam. Za vsakega tabornika je bila ena izmed najhujših preizkušenj nočni orientacijski pohod, ki ga je moral tabornik v "tretji Pokljuki" opraviti sam. V času, ko je prenehala delovati ZTO, so se tudi prenehali kadrovske tabori. Ti so ponovno oživel leta 1998. Čeprav se tabor ne odvija več na Pokljuki, se tri težavnostne stopnje, v katere je organiziran, zopet imenujejo "Pokljuka". ZTO je delovala vse do konca osemdesetih let prejšnjega stoletja.

Organizacija, sedež in dejavnost rodu

Najvišji organ društva je rodov občni zbor, ki se sestaja enkrat letno. Na njem člani društva z glasovanjem sprejmejo najpomembnejše odločitve, ki zadevajo društvo (sprejem letnega plana dela in letnega poročila dela, sprejem finančnega plana in poročila, odločanje o višini članarine, sprejem društvenih pravil in njihovih sprememb, odločanje o prenehanju delovanja društva itd.) in glasujejo o imenovanju svojih predstavnikov v organe društva za prihodnje leto. Med letom vodi in spremlja delo društva rodova uprava, sestaja se enkrat mesečno, sestavljajo jo načelnik in starešina rodu, vsi načelniki in starešine družin in klubov, blagajnik, tajnik, gospodar, propagandist in trije drugi člani rodu. Rodova uprava predvsem sklicuje občni zbor, zanj pripravlja poročila in predloge, obravnava in potrjuje letni program akcij, skrbi za finančno-materialno poslovanje in sredstva, opravlja druge naloge ter skrbi za uresničevanje ciljev in nalog rodu. Rod zastopa njegov starešina, za izvajanje vzgojnega programa pa je zadolžen načelnik.

Rod ima svoj sedež v Škofji Loki, na sotočju obeh Sor. Tam se nahaja tudi taborniški dom, kjer se odvija večina aktivnosti med letom. V njem potekajo sestanki družin, rodove uprave in občni zbor. Taborniški dom pa ni namenjen le sestankom, temveč je zelo primeren kraj za druženje loških tabornikov in tudi tabornikov iz drugih krajev Slovenije. V njem se namreč odvijajo predavanja z diapozitivi, čajanke, plesi ter razne kulturne in druge delavnice. V njegovi okolici pa razna taborniška tekmovanja, Golažijada (tekmovanje v kuhanju golaža na odprtem ognju) in druga taborniška srečanja. Glede na to, da rodovi zapisi kažejo, da gre za objekt, ki je bil zgrajen v šestdesetih letih prejšnjega stoletja (kopati se je začelo leta 1962) in gre po vrhu vsega še za montažno gradnjo - nekateri menijo, da gre za prvo montažno hišo v Škofji Loki - ni čudno, da je bil taborniški dom že dotrajan. Zato so se ga taborniki odločili obnoviti. Obnova je potekala skoraj od temeljev. Večina dela je bilo opravljenega z lastnim delom in lastnimi prihranki, preostala finančna sredstva pa so prispevali sponzorji in donatorji, velik del sredstev je prispevala tudi Občina Škofja Loka.

Taborniška dejavnost oziroma taborniške aktivnosti se odvijajo čez celo leto, zato mnogim tabornikom taborništvo ne pomeni le ene izmed dejavnosti, temveč način življenja. Taborniki se med letom srečujejo na tedenskih vodovih sestankih, kjer se v manjši skupini - vod (do deset članov podobne starosti) - izpopolnjujejo v taborniškem znanju. Enkrat na mesec, včasih tudi večkrat, se večja skupina tabornikov podobne starosti - družina (petdeset do sedemdeset članov) dobi na čajanki, odpravi na izlet, orientacijski pohod, bivačiranje ali

Tabor popotnikov in popotnic ob Klivniškem jezeru pri Ilirski Bistrici - Samo Vodopivec; avgust 2007.

udeleži tekmovanja ali srečanja z drugimi taborniki. Vsaj dvakrat na leto se srečajo taborniki iz celega rodu. Jeseni gredo na izlet, spomladi, natančneje 22. aprila, pa se zberejo ob dnevu tabornikov (ta dan je tudi dan Zemlje) pred taborniškim domom, kjer se najbolj marljivim in najbolj prizadevnim tabornikom podelijo priznanja, oznake znanj in nagrade za delo v minulem letu. V času zimskih počitnic se mlajši taborniki posamezne družine odpravijo na tedenska zimovanja, ki navadno potekajo v prostorih osnovnih šol, najbolj pogumni med starejšimi taborniki pa se podajo na Jelovico na zimsko bivakiranje v iglju.

Krona celoletnega taborniškega dela je taborjenje. Vsak tabornik je mnenja, da se na taborjenju doživi najlepše trenutke taborniškega življenja. Tam se odvijajo številne dejavnosti: odpravijo se na izlete in orientacijske pohode, streljajo z lokom, se po reki spustijo s kanuji, izpopolnjujejo znanje iz življenja v naravi, nudenja prve pomoči, topografije, orientacije in risanja skic, pripravljajo ognjišča za večerne taborne ognje in pripravo obrokov na odprtem ognju. Tako izkoristijo vse možnosti, ki jih nudi narava. Skoraj ni kraja v Sloveniji, kjer loški taborniki še niso taborili.

Loški taborniki so se vedno udeleževali tudi taborniških izletov na Slovenskem in svetovnih jamboreejev, kamor pride od 20.000 do 30.000 udeležencev s celega sveta. Vsako leto pa se pripravljajo na tekmovanja, kjer posegajo tudi po odličjih. Republiško orientacijsko tekmovanje (ROT) velja za zelo zahtevno, saj je potrebno, poleg dobrega znanja iz topografije in orientacije, pokazati tudi dobro pripravljenost v drugih taborniških veščinah (risanje skic, znanje življenja v naravi, nudenja prve pomoči, signalizacija, postavljanje objekta itd.). Naši člani stopijo na stopničke tudi na tekmovanjih, kot so Nočno in Zimsko nočno orientacijsko tekmovanje, Močne ukane, Taborniško odbojgarsko tekmovanje na mivki ter drugih tekmovanjih in mnogobojnih.

Poleg udeležbe na tekmovanjih so se preizkusili tudi v njihovi organizaciji. Vsako leto, drugo soboto v januarju, organizirajo taborniško tekmovanje Glas svobodne Jelovice, ki se

ga navadno udeleži približno 300 tabornikov iz cele Slovenije; v letu 2008 so organizirali že sedemintrideseto po vrsti. Ob 1000. obletnici Škofje Loke so na državni ravni organizirali Republiško orientacijsko tekmovanje. Leta 2003 so ga, po tridesetih letih, ponovno organizirali. Organizacija tekmovanja je bila prva od aktivnosti, ki so se zvrstile ob praznovanju 50. letnice delovanja rodu. Praznovanje obletnice so obeležili z organizacijo številnih aktivnosti za občane, vrhunec praznovanja je bila slavnostna akademija 3. aprila 2004, na kateri smo praznovanje sklenili loški taborniki vseh starosti. Načelnik Zveze tabornikov Slovenije je našemu rodu ob tem svečanem trenutku podelil zlato plaketo Zveze tabornikov Slovenije. Ob tej priložnosti pa so se Milku Okornu zahvalili za dolgoletno aktivno delo v rodu ter slišali nekaj poučnih misli in ganljivih spominov ene izmed ustanovnih članic rodu Vere Čepin. Na žalost z njimi ni bilo dolgoletne tabornice, že pokojne Ljudmile Oman, med taborniškimi vrstami bolj poznane kot Teta Mila.

Z leti so si v rodu pridobili visok nivo znanja in izkušenj. Prav slednje so pogoj za dobro delo v rodu, zato si prizadevamo, da vsako leto izobrazijo čim več vodnikov, inštruktorjev in specialistov, ki vodijo manjše ali večje skupine ter nosijo pomembno vlogo pri organizaciji in delovanju društva. Zagotovo so spodbuda in potrditev za kakovostno delovanje rodu priznanja, ki jih je prejel v obdobju svojega delovanja. Med najbolj prestižnimi sta Bloudkova plaketa (sredi sedemdesetih let) in srebrni grb, ki ga je društvu podelila Občina Škofja Loka v letu 2004. Dodatna potrditev, ki je najbolj objektivna glede kakovosti delovanja določene organizacije, pa je njeno številno in konstantno članstvo, kar se kaže tudi v našem društvu. Število članov v rodu se že nekaj let giblje okoli 220, od tega je večina članov iz vrst osnovnošolcev in srednješolcev.

5.2 Steg Škofja Loka 1

V jeseni leta 1990 so se v Škofji Loki po zgledu zamejskih skavtov postavili temelji stega Škofja Loka 1, Grajskih zamorcev. Skavtski način življenja se je po prenehanju delovanja med prvo in drugo svetovno vojno ponovno prebujal sočasno z novo državo, tokrat v štirih mladih škofjeloških fantih, katerim so se leto dni kasneje pridružila še dekleta. Z obljubo skavtov: *"Pri svoji časti obljubljam, da bom z božjo pomočjo vedno služil Bogu in domovini, pomagal svojemu bližnjemu ter vestno izpolnjeval skavtske zakone,"* se je 28. marca 1992 v Škofji Loki formalno začelo skavtstvo. Število skavtov je sprva raslo tako rekoč iz dneva v dan. V skavtskem letu 2007/2008 je 111 skavtov iz Škofje Loke s Poljansko dolino razdeljenih na več manjših skupin. V Poljanski dolini se v starem župnišču v Gorenji vasi srečuje

Prejšnji, montažni dom škofjeloških tabornikov na Sotočju.

Vikend stega Škofja Loka 1 v Srednji vasi v Bohinju. Vsako leto v aprilu ali maju pripravijo vikend stega, kjer med slovesnostjo skavtskih obljub sprejmejo v svoje vrste nove skavte. Zadnji dan se jim vedno pridružijo tudi starši - steg Škofja Loka 1; april 2003.

Poljanska četa, ki jo vodita Mateja Lavtar in Marko Možina, noviciat z voditeljicama Klaro Pisk ter Miro Demšar in klan Poljanska dolina s klanovodkinjo Nežko Klemenčič. V prostori Uršulinskega samostana v Škofji Loki se družijo krdelo Hitrih tačk, ki ga vodijo Maša Vidmar, Tadeja Kožuh in Marija Demšar, Freisinska četa s četovodjem Jernejem Bernikom in četovodkinjo Špelo Oblak. Mojca Langerholc vodi Banana-kivi klan, Skupnost voditeljev, in posredno vse člane, že tretje leto vodi stegovodja Žiga Nastran. V SKVO sta tudi tehnična in programska pomočnika Andraž Nastran in Luka Selak ter duhovni asistent kaplan Sebastijan Cerk.

Med skavtskim letom se izvajajo raznovrstne aktivnosti. Širšemu krogu ljudi je namenjena akcija Luč miru iz Betlehema, ki jo pripravljamo s skavti iz cele Slovenije in jo od leta 1992 raznašamo po župnijah. V sodelovanju s Karitas jo poneseemo tudi po okoliških hribih, vaseh ter v mestu bolnim in ostarelim, ki ne morejo sami priti po plamenček. Denar od prodanih svečk je namenjen humanitarnim ustanovam. Miklavževa akcija dobrote od leta 2002 s pozornostjo razveseli okrog 500 stanovanj v Občini Škofja Loka. Skavtski duh je prisoten pri izdelovanju okrog 10 metrov velike butare pred Cvetno nedeljo in kurjenju velikonočnega ognja. Na Velikonočni ponedeljek na Mestnem trgu obujamo star običaj pirhanje.

Veliko spretnosti in iznajdljivosti pokažemo na športnih turnirjih, ki jih organizirajo skavtske skupine iz drugih krajev: turnir v odbojki na Zbiljah (Mrest), turnir v košarki v Idriji (Berkmandelc) in plezanju v Kranju (Oprimkanje). Poleti 2006 smo ponudili pomoč pri izvedbi Evropskega orientacijskega tekmovanja. S prvim in drugim mestom smo se vrnili iz vseslovenskega skavtskega orientacijskega tekmovanja Jakec 07 v Logatcu. Orientacijskega tekmovanja v Logatcu se naši člani udeležujejo že od samega začetka, tako imamo edini skavta v Sloveniji, ki je bil na vseh enajstih tekmovanjih v orientaciji. Na Dan Zemlje sodelujemo v projektu Ujemi me in čistilni akciji, ki nagovarja mlade k odgovornemu ravnanju z naravo. Poleti 2007 smo sodelovali na oratorijskem dnevu na Suhi, pripravljamo pa tudi skavtske delavnice na oratoriju, kjer otroci izkusijo skavtstvo in z igro začutijo stik z naravo.

Veščine snemanja filmov in nagrade na Skavtskem filmskem festivalu Zlata Žaba je začel osvajati klan Krokarjev, ki ga je vodil Tilen Demšar. Leta 2003 so za film *Prazna postelja*, ki govori o splavu in njegovih posledicah, prejeli nagrado za najboljši film in najboljšo igralko. S filmom *Prepih*, ki prikazuje materializem in smisel življenja, so leta 2004 dobili posebno nagrado žirije in 2. nagrado na Festivalu krščanskega filma. Zadnji film, *Zlata jama*, so leta 2005 posneli po predlogi loške pripovedke.

Dogodki in vtisi so v mesečniku Šlauf redno izhajali do leta 2003, kasneje pa smo začeli novice o našem delovanju objavljati na internetni strani www.skofja-loka1.skavt.net.

Posebna številka Šlaura je izšla ob praznovanju 15. obletnice od 28. do 30. aprila 2006. Srečanju skavtov iz stega Škofja Loka 1 so se pridružili tudi skavti iz drugih krajev in vsi, ki so bili kdaj povezani s skavti. Odpravili so se lahko na orto orientacijo preko Blegoša, Rativca in Lubnika, na klasično orientacijo po srednjeveškem mestu in okolici ter na krajšo orientacijo za naše najmlajše volčiče. Na delavnicah so spoznavali skavtske veščine ter znamenitosti in stare obrti v Škofji Loki, praznovanje smo sklenili s slovesnimi obljubami skavtov.

V sodelovanju z gorenjskimi skavti je leta 1997, 2001 in 2007 zaživel gorenjski tabor čet Kvajdej, ki se ga je nazadnje udeležilo 350 mladih, med njimi tudi 40 izvidnikov in izvidnic Freisinske in Poljanske čete. Za izvidnike potekajo tečaji za vodnike, voditelji pa se v okviru Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov srečujejo na Svetu ZSKSS, Državnih posvetih in duhovnih vajah. V Retečah je avgusta 2006 gostovalo 500 voditeljev slovenskih stegov na taboru Glej daleč, ki je eden od povodov za organizacijo prvega tabora slovenskih skavtinj in skavtov julija 2008 - Jamboreeja z naslovom Norost, ki deluje.

Praznovanje stoletnice skavtstva se je začelo junija s taborom v Veliki Britaniji, ki so se ga udeležili tudi skavti iz Slovenije. 1. avgusta 2007 je bila s praznovanjem zaznamovana tudi Ljubljana. Orientaciji po okolici mesta so sledile družabne igre, ogled zgodovine skavtstva v sliki in besedi ter slovesen kulturni zaključek, s slovensko himno in skavtsko pesmijo.

Spomin na preteklost je pomemben za načrtovanje prihodnosti in je vzpodbuda za nadaljevanje dela na skrbno postavljenih temeljih. V ponos nam je, da lahko delujemo v organizaciji, ki posreduje kakovosten način življenja. In ker z nami raste, ostaja vedno mlada.

5.3 Steg Škofja Loka 2

Začetki skavtske skupine Škofja Loka 2 segajo v leto 2001, ko se je na pobudo Mance Maretič in Tomaža Paulusa 12. aprila 2001 zbralo šest navdušencev z namenom, da ponesejo skavtski duh po župniji Stara Loka.

Preizkusiti se v življenju v naravi, skrbeti za osebno rast in se ob tem dobro imeti, je gnalo skupino na njihov prvi skavtski tabor v parku gradu Snežnik. Na taboru so postavili šotore in jambor, na katerem je ponosno plapolala slovenska zastava. Dneve so preživeli ob učenju skavtskih veščin, zgodovine skavtstva, spoznavanja bližnje okolice, kuhanju obrokov in tabornih opravilih. Ko pa je sonce utonilo za mogočnimi smrekami in se je poslavljal svet dneva, so prižgali taborni ogenj, ob katerem so peli, se igrali in si pripovedovali zgodbe. Kot se za skavte spodobi, so noč prebili na straži ob ognju.

Duh tabora in drugih dogodkov, ki se jih je skupina udeleževala, je skupino gnal naprej. Cilj je bil jasen: ustanoviti skavtsko skupino Škofja Loka 2 in postati del Združenja slovenskih

katoliških skavtinja in skavtov (ZSKSS). V jeseni 2001 se je skupini pridružil duhovni asistent Štefan Pavli, takrat župnik v Retečah. Srečanja so potekala tedensko, ponavadi kar pri Manci doma. Udeležili so se nočne orientacije v Logatcu, pomagali pri izvedbi srečanja katoliške mladine v Stični, imeli čistilno akcijo ob dnevu Zemlje, naredili so velikonočno butaro.

27. februarja 2002 je izvršni odbor ZSKSS zagnane skavtske navdušence potrdil kot skavtsko skupino Škofja Loka 2 in kot 63. skavtsko enoto na slovenskih tleh. Potrditev je bila krona enoletnim prizadevanjem in hkrati začetek uspešne skavtske poti. V aprilu 2002 je skupina oblikovala svojo značilno zeleno-rdečo-temnomodro skavtsko rutko, ki so jo novin- ci prejeli pri 1. skavtskih obljubah 19. 5. 2002 v Crngrobu. V duhu priprav na veliko širitev skupine so prejeli od župnije Stara Loka v uporabo 177 let staro Štirnovno hišo v Stari Loki

Jutranja telovadba na taboru Drzni.si v Retečah, kjer je steg Škofja Loka 2 gostil 180 skavtinja in skavtov iz vse Slovenije - steg Škofja Loka 2; avgust 2006.

(sedaj Jurjeva dvorana) in jo celotno pre- novili. Štirnova hiša je bila dokaz močne volje, solidarnosti in prostovoljnega dela, saj so s 30.000 tolarji (125 €), 1000 urami prostovoljnega dela in obilo dobre volje dobrotnikov hiši povrnili življenje. Hišo so najprej očistili odvečne navlake, zabetoni- rali del hodnika, odstranili odstopljen omet v prostorih, ga nadomestili z novim, popra- vili fasado, streho, frčade, dimnik, okna, obnovili stranišče, kuhinjo, naredili kole- sarnico, vse to pa prebarvali z barvami, ki so hišo spremenile in ji vlile skavtski duh.

Vseh sedem članov skavtske skupine je 14. 9. 2002 priredilo informativni dan, s katerim se je članstvo povečalo na 34. To leto je poleg obstoječega klana Drznih skovikov, v katerem so se zbirali popotniki in popotnice (16-21 let) pričela delovati tudi starostna skupina izvi- dnikov in vodnic (12-15 let), tako je bilo v tej veji 13 skavtinja in skavtov. Razdeljeni so bili na fantovski vod Orlov in dekliški vod Lisic, popotnikov v klanu Drznih skovikov je bilo 16. Skupnost voditeljev je sestavljalo 5 članov. Srečanja so potekala v Štirnovi hiši v Stari Loki. V tem skavtskem letu je klan Drznih skovikov sodeloval na festivalu skavtskega igranega filma Zlata žaba, kjer je s filmom "Borovničev sok" prejel "Zlato žabo za najboljši scenarij" in "Zlato žabo za najboljšega igralca". Ob drugi obletnici skavtske skupine so izdali prvo števil- ko glasila "Skavtski razgledi", v katerem zapisujejo dogodke preteklega leta. Skavtska skupi- na Škofja Loka 2 je bila pobudnik ustanovitve Bratovščine odraslih katoliških skavtinja in skavtov Škofja Loka. V ta namen je skupaj z Zvezo bratovščin odraslih katoliških skavtinja in skavtov Slovenije (ZBOKSS) in skavtsko skupino Škofja Loka 1 12. aprila 2003 pripravila predstavitev odraslih skavtov.

Jeseni 2003, ko se je pričelo novo skavtsko leto, se je skavtska skupina povečala na 43 članov. V Retečah so ustanovili fantovski vod Levov in dekliški vod Ovc. Februarja 2004 je skavtska skupina postala steg in tako polnopravni član ZSKSS. V Retečah so pričeli z obno- vo prostorov v lasti župnije Reteče za skavtska srečanja.

Skavtsko leto 2004/2005 je bilo namenjeno predvsem organizaciji projekta Drzni.si. To je bil poletni tabor popotnikov in popotnic ter voditeljev, katerega se je udeležilo 180 skavtinja

in skavtov, potekal pa je v Retečah pod Matičkom. Zasnovan je bil kot letališče, kjer popotniki pričakujejo polet novim dogodivščinam naproti, saj za življenje potrebuješ pogum, da si drzneš odgovorno stopiti po svoji poti. Udeleženci tabora so na dom dobili letalske karte, ko so prišli na taborni prostor, imenovan "Letališče Robert Baden Powell", so oddali prtljago, jo poslali skozi "rentgen", nato pa so se utaborili v "terminalih". Kljub obilnemu deževju je bil tabor velika uspešnica in je organizatorjem vlil novih skavtskih moči za prostovoljno delo v okviru skavtstva.

V letu 2005 so se morali izseliti iz Štirnovе hiše v Stari Loki, saj je župnija Stara Loka pričela z rušenjem obstoječe zgradbe in pričela graditi Jurjevo dvorano. Preselili so se v nove prostore v starem župnišču (100 m²) in jih obnovili.

Udeleženci prvega vikenda stega, ki je potekal na Bledu, kjer so novinci izrekli skavtsko obljubo. Skrajno desno stoji predvojni skavt in duhovni pomočnik v Stari Loki, Pavel Uršič - steg Škofja Loka 2; april 2006.

Jeseni 2005 so pričeli z delovanjem starostne skupine volčičev in volkuljic (8-11 let), število članov je naraslo na 50. V tem letu so pričeli sodelovati na Tednu vseživljenjskega učenja v Škofji Loki, v sodelovanju z Občino Škofja Loka in stegom Škofja Loka 1 so na smučišču Stari vrh postavili sneženega medveda in z njim sodelovali za Naj snežaka slovenskih občin. V letu 2006 je Godešič praznoval 1000-letnico omembe vasi, pri nekaterih dogodkih so sodelovali tudi skavti. Tako so se udeležili spominske slovesnosti ob usmrtitvi Antona Hafnerja, blagoslova bronastih zvonov na Godešiču, posaditve lipe slovaško-slovenskega prijateljstva, s fotografsko razstavo v kulturnem domu na Godešiču so predstavili pet let delovanja skavtske skupine. Najbolj skavtski dogodek pa je bil *Godeški izziv*, ki je bil namenjen loškim osnovnošolcem in srednješolcem in je potekal po godeški učni poti.

Poleti 2006 se je v Retečah odvijal tabor voditeljev "Glej daleč", na katerem je bilo 480 udeležencev iz vse Slovenije, pri organizaciji tega dogodka pa so imeli pomemben delež člani stega Škofja Loka 2. V tem letu je bil prvič izveden 3-dnevni tabor vseh skavtov stega Škofja Loka 2 (vikend stega na Bledu).

Članstvo je jeseni 2006 naraslo na 56. Starostno skupino volčičev in volkuljic je obiskovalo 16 članov, izvidnikov in vodnic je bilo 18, popotnikov in popotnic 12 ter 10 voditeljev. Leta 2007 je bila 100-letnica skavtstva. Ob tej priložnosti je klan Drznih skovikov priredil prvi dogodek ob 100-letnici skavtstva, imenovan "Skavtski talenti odra", potekali so v kulturnem domu v Retečah, kjer so se prijavljene ekipe pomerile v igranju iger in improvizaciji. Popoldanskemu druženju je sledil večerni kulturni program, namenjen zunanjim obiskovalcem. Izvidniki in vodnice, združeni v četo Norih tarantel, so se poleti 2007 udeležili tabora Gorenjskih čet "Kvajdej 2007", na katerem je bilo več kot 300 udeležencev.

V skavtskem letu 2007/2008 šteje steg 56 članov. V Stari Loki so zapustili prostore starega župnišča in se začasno naselili v Domu na Fari, dokler ne najdejo trajnejše rešitve. V tem letu se vse aktivnosti usmerjajo predvsem v 1. slovenski Jamboree. Jamboree je tabor, na katerem se pričakuje okoli 4.000 skavtinj in skavtov iz cele Slovenije. Soustanoviteljica skavtske skupine Škofja Loka 2, Manca Maretič Paulus, je marca 2008 postala načelnica Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

5.4 Bratovščina odraslih katoliških skavtinj in skavtov Škofja Loka

Čeprav odrasli skavti, smo po stažu najmlajša skavtska skupina v Škofji Loki. Registrirani smo od 9. aprila 2004 kot društvo Bratovščina odraslih katoliških skavtinj in skavtov Škofja Loka (BOKSS Škofja Loka).

Kratka kronologija nastajanja škofjeloške bratovščine:

- april 2003: skavti stega Škofja Loka 2 v Domu na Fari organizirajo predstavitev delovanja odraslih skavtov Slovenije,
- junij 2003: Žabja vas; preživeli smo čudovito popoldne pri postavljanju tabora, adrenalinsko nočno orientacijo z ovirami in zahtevno noč s stražo zastave,
- januar 2004: Stara Loka - Dom na Fari; ustanovni sestanek, kjer smo pripravili statut, določili volilno komisijo in izvolili vodstvo,
- 9. april 2004: registracija društva BOKSS Škofja Loka na UO Škofja Loka,
- 17. april 2005: Sv. Ožbolt nad Zmincem; obljube prvih odraslih skavtov Škofje Loke.

Sedež društva BOKSS Škofja Loka je s prijazno privolitvijo g. župnika v Stari Loki 63.

Zaenkrat smo še maloštevilčna bratovščina, ki jo tvori 8 skavtinj in skavtov z obljubo, občasno se nam pridruži še kakšen podporni član. Srečujemo se na mesečnih srečanjih v prostorih Doma na Fari, kjer s pogovori in vajo razvijamo skavtski duh in veščine, hkrati pa se seznanimo tudi z aktualnimi skavtskimi dogodki in dogovorimo o udeležbi na njih.

Tradicionalno se udeležujemo mednarodne izmenjave Luči miru iz Betlehema, v organizaciji skupnosti Alpe-Jadran. Tako smo bili že v Ogleju, Stični in Brežah. Pogosto se udeležimo tudi zimskega pohoda ob polni luni na Blegoš in pomladanskega pohoda v času cvetenja narcis na Golico. Pomemben del skavtskega življenja predstavljajo tabori. Tako nismo manjkali na 2. taboru odraslih skavtov Slovenije z naslovom "Povzpni se z menoj", kjer smo se srečali in učili sprejemati drugačnost. Pridružile so se nam namreč osebe s posebnimi

potrebami in člani skupnosti za odvajanje odvisnosti od drog Čenakolo.

Poleg udeležbe na večjih skavtskih dogodkih si skavtski duh in veščine gradimo tudi z bolj internimi aktivnostmi. Tako smo pripravili poseben skavtski program ob godovanju naše skavtinje, izvedli kole-sarski obisk naših skavtov pripravnikov v Kopru, vadili posebno zahtevno nočno skavtsko veščino kraje zastave mladim skavtom na taboru v Nemiljah ali pa preizkusili pogum na nočni adrenalinski vožnji s sanmi.

Naučili smo se tudi dveh pomembnih skavtskih veščin, brez katerih ni skavtskega življenja, ena od njih je izvedba tabora po skavtskih predpisih. Taborili smo v prekrasnem okolju planine Krstenica. Na taboru smo si lahko po skavtskih postopkih poiskali tudi skavtska imena, loški odrasli skavti smo tako postali Loški medvedi. Druga pomembna veščina so bile obljube. Protokol je kar zahteven, a svečan, zadnje tri pripravnike v odrasle skavte smo sprejeli v letu 2007, v cerkvi na Valterskem vrhu.

Odrasli skavti smo ponosni občani in zato z veseljem izrabimo možnost, da svoje mesto, njegovo okolico in znamenitosti razkažemo bratom in sestram skavtom in skavtinjam. V goste smo v naše mesto in okolico povabili bratovščino odraslih skavtov Ljubljana-Fužine in preživeli prelep dan, ko smo druženje oplemenitili s sprehodom skozi bogato mestno zgodovino in po lepi okoliški naravi.

To pa je bila le predhodna vaja za obsežnejši projekt. Opogumili smo se namreč tudi za organizacijo Sveta Združenja odraslih skavtov Slovenije. To je priložnost, ko se pregleda delo Združenja bratovščin odraslih katoliških skavtov in skavtinj v preteklosti in načrtuje delo v prihodnje, ko

Zimski izhod, kjer so se odrasli skavti preizkušali v spretnosti in pogumu na sankališču Mišouh na Praprotnem. Od leve proti desni: Goran in Ančka Šušnjar, Mojca Bernik, Janez Hrovat, Borut Bernik in za aparatom Andrej Frelih - BOKSS Škofja Loka; januar 2006.

Prvi tabor Bratovščine odraslih skavtov Škofja Loka na planini Krstenica nad Bohinjem. Udeleženci so hodili po neoznačenih poteh, pomagali pri sežiganju vejvja, nabranega pri čiščenju planine, spoznavali izdelavo sira in pomagali v dolino zadnji kravi. Od leve proti desni: Janez in Martina Hrovat, Borut Bernik, Ančka Šušnjar in za aparatom Mojca Bernik - BOKSS Škofja Loka; september 2006.

se izmenja izkušnje in obudi spomine. Svet sestavljajo predstavniki vseh bratovščin v Sloveniji. Za škofjeloško bratovščino je predstavljalo gostiteljstvo tako pomembnega dogodka velik izziv, ki nas je resnično povezal. Tako smo bili dogodku lahko kos v skavtskem duhu, ki je služenje. Hkrati je bil dogodek tudi priložnost, da je domača bratovščina skavtom iz vse Slovenije predstavila svoj kraj, saj imamo v Škofji Loki kaj pokazati in o njej tudi veliko povedati.

6. Razpoznavni znaki

Razpoznavni znaki so element skavtske metode dela, kar omogoča večjo prepoznavnost v družbi, hkrati pa krepijo pripadnost organizaciji. Razpoznavni znaki posameznika so odvisni od pripadnosti organizaciji in se med seboj razlikujejo.

6.1 *Tabornice in taborniki (člani ZTS)*

Pripadnika ZTS prepoznate po taborniškem kroju peščene barve (dolgi ali kratki rokavi), na katerem nosimo oznake pripadnosti, funkcij, znanja itd. Pod ovratnikom nosimo rutko, katere barva označuje posameznikovo starost. Rumena barva je za kategorijo murnov, rdeča rutka z rumenim robom za medvedke in čebelice, zelena z rumenim robom za gozdovnike in gozdovnice, modra z rumenim robom za popotnike in popotnice, grče pa nosijo rutko v vijoličasti barvi.

K popolni taborniški podobi sodi še članski trak, pripet na krog, hlače ali hlačno krilo, pas, pokrivalo - čepica s ščitnikom ali baretka, vetrovka s podlogo, temnozeleno ali rjave nogavice in rjavi čevlji.

6.2 *Skavtinje in skavti (člani ZSKSS in ZBOKSS)*

Skavtinjo ali skavta lahko prepoznate po oranžnem kroju, barvi naše endemične cvetlice kranjske lilije. Na glavi ima klobuk s štirimi vdolbinami in širokimi krajci. Okoli vratu pa ponosno nosi rutko, ki je znamenje skavtske oblube. Barve rutke so odvisne od pripadnosti lokalni skupini oziroma stegu. H kroju sodita še temnomodre hlače in pas.

6.2.1 *Rutka stega Škofja Loka 1 in BOKSS Škofja Loka*

Barve naše rutke so prevzete po škofjeloški občinski zastavi.

Hkrati pa imajo barve rutice tudi skavtski pomen.

Rumena barva: predstavlja Sonce, ki daje energijo in svetlobo. Prav tako predstavlja tudi žitna polja, ki so v preteklosti obdajala naše srednjeveško mesto.

Zelena barva: predstavlja široke gozdove in travnike ter povezuje skavte z naravo.

Črni rob rutice: predstavlja zamorca v loškem grbu. V šali pa velikokrat dodajo, da to predstavlja tudi Škofjo Loko ponoči.

6.2.2 *Rutka stega Škofja Loka 2*

Osnovna barva rutke je zelena, ki nas povezuje s pokrajino. Simbolizira naše prelepe travnike in gozdove. Rdeča barva nas povezuje z župnijo, katere zavetnik je sveti Jurij, saj rdeča simbolizira njegovo mučeništvo. Modra barva nas povezuje z vodami v pokrajini. Pokrajino vode napajajo, so vir življenja. Modra je torej simbol vode, ki skavta napaja tako telesno kot duhovno.

7. Zaključek

Verjamemo, da bomo z dobrim delom nadaljevali tudi v prihodnjih letih ter skavtsko življenje in vrednote približali še številnim Ločanom in Ločankam ter tako na svoj način prispevali k temu, da bodo živeli v prijetnem mestu z lepo naravo.

Skavtstvo kot način življenja nas uči bivanja v naravi, daje možnost, da vzgajamo sami sebe, razvijamo socialne in duhovne kakovosti.

Ponosni smo na svojo bogato tradicijo, ne bojimo pa se iskati vedno novih izzivov in mladim ponujati priložnosti, da najdejo, izrazijo in razvijejo svojo osebnost v skavtskih in taborniških vrstah, kamor jih lepo vabimo.

Summary

Scouting, a form of active life

In 1907, the Englishman Robert Baden Powell took 22 London boys to a camp, which is considered to be the beginning of scouting. Five years before that, the American Ernest Thompson Seton began to teach Indian skills and survival in nature to young boys at his ranch, and thus set the foundations for the Woodcraft Indians.

Scouts appeared in Slovenia in 1922, and a few years later the Woodcraft Indians seceded. The Second World War caused the disbandment of the two organisations and, after the war, the communist authorities created a joint scouting organisation on the foundations of both organisations, now known as the Association of Taborniki (literally translated 'campers') of Slovenia. The social changes in the nineties enabled the creation of the Slovene Association of Catholic Girl Guides and Boy Scouts, and ten years later the need appeared for an association of adult scouts within the framework of the International Scout and Guide Fellowship (ISGF).

The Taborniki Clan of Free Kamnitniki has already been functioning in Škofja Loka for 54 years, Škofja Loka 1 troop is celebrating its coming of age, and Škofja Loka 2 troop has been in existence for 7 years; adult scouts are meeting for the fourth year. All four groups have made an important contribution to the development of the young at heart during the period of their operation and left an important mark on the municipality of Škofja Loka.

Symbolic speech and recognition is also an important part of scouting. 'Taborniki' can be recognised by a sandy coloured scarf, and scouts wear an orange scarf.